

bil bolni Graah od nekega tamošnjega misijonarja. Prezimil je v Julianehaabu; l. 1831. je še neprestano delal in meril, avgusta šele je zapustil Grenlandijo in mesec dni pozneje prišel v Kodanj, po več nego triletni odsotnosti.

Sedaj so zanesljivo vedeli, da starih normanskih naselbin ni dobiti in iskati tukaj, Angležev se pa tudi ni bilo več bati in zanimanje za vzhodno obalo je zaspalo zopet za tri desetletja. Samo slučajno je kdo zašel v zapuščene, samotne te krajine. Prvo ekspedicijo v novjšem času so poslali tja Nemci, in sicer vsled neumornega priza-

devanja slavnega geografa Avgusta Petermanna. Pač čitamo kmalu po Graahovem potovanju o francoski vojni ladji „La Lilloise“, ki je pod poveljstvom kapitana Jules de Blosseville leta 1833. imela nalogo raziskovati morje ondotnih pasov. Koncem julija so zagledali Francozi breg Grenlandije, sledili mu par minut, od $68^{\circ}34'$ do $68^{\circ}55'$, na suho niso stopili; vsled slabega vremena so se obrnili nazaj proti Islandiji, še enkrat odrinili, zadnji datum, ki nam je znan, je 6. avgust; tedaj je pisal kapitan še pismo domov, potem pa o Lilloisi ne slišimo več, izginila je brez sledu.

GROB ESKIMOV NA ZAHODU.

BOLNIKOVA POMLADNA SLUTNJA.

Zložil Bogumil Gorenjko.

Ah, ni še kresnic ob stezicah,
in nageljnov ni še v gredicah,
kot junijev čas; o pri nas
je še mraz!

A kmalu razcvête se mak,
po stebli oplete se slak,
i on bi se dvignil in rad
bi videl to lepo pomlad!

O polje, ti pisano polje,
o morje ti radostne volje,
škrjanček, ki pel ti je lani,
v deželi ostane neznani —
morda ga bo deček hudobni ujel —
in nikdar ne bo ti več pel...

Oj, kadar zorela pšenica vam bo,
zapijte, prijatelji, pesem mi to
v moj tihi spomin!

